

РЕШЕНИЕ

№ 2381

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Г. КОЮВА

при участието на секретаря АСЯ В. Г.А
като разгледа докладваното от МАРИЯ Г. КОЮВА Гражданско дело № 20231110128505 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.405, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД.

Производството по делото е образувано по подадена в съда искова молба /ИМ/ от **ищец** Е.А., ЕИК *****, **срещу ответник** З.Л.И., ЕИК *****, с предявен иск и молба до съда да се произнесе с решение, с което да **осъди** ответника да заплати на ищеца **СЛЕДНАТА СУМА – 9490,85 лева/лв./**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застрахователна полица „каска“ №***** от 20.7.2021г. (със срок на покритие от 21.7.2021г. до 20.7.2022г.) по Щета № ***** за нанесени щети на МПС Мазда CX-3 с рег.№ *****, в следствие повреди при движение по вина на водача, по покрит застрахователен риск, ведно със законната лихва върху тази сума за период от датата на подаване на исковата молба в съда – 26.5.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и законна лихва от 26.2.2022г./дата на отказ на ответника за изплащане на обезщетение/ до датата на подаване на исковата молба в съда – 26.5.2023г.

В исковата си молба ищецът сочи, че на 7.2.2022г., около 20,30 часа, автомобил собственост на ищеца Е.А., Мазда CX-3 с рег.№ *****, участва в ПТП в центъра на гр.София, на кръстовището на ул.Г.Г. и ул.*****. Автомобилът е бил управляван с пълномощно от служител на фирмата - М., която не е пропуснала друго МПС, което се е движело по път с предимство и не е спряла на знак Б1 и е навлязла в кръстовището. След ПТП-то е установено, че М. е управлявала МПС Мазда CX-3 с рег.№ ***** с алкохол в кръвта 0,27 промила, но за това не е била наложена санкция.

Пострадалото МПС Мазда CX-3 с рег.№ *****, собственост на ищеца, е притежавало валидно сключена застраховка „каска“ с ответника. На 26.2.2022г.,

застрахователят-ответник се е произнесъл с отказ за изплащане на застрахователно обезщетение по заведената щета, като се е позовал на т.27.3 от Общите условия/ОУ/ по застраховка „Каско“ сключена за пострадалото МПС.

Затова ищеца претендира заплащане на сумата от 9490,85лв.

Твърди се, че ответника е изпаднал в забава, затова се иска присъждане на законната лихва от датата на отказа 26.2.2022г. до датата на изплащане на обезщетението от ответника.

Поради изложеното се моли съдът да постанови решение, с което да уважи исковите претенции, и да се присъдят разносните сторени по делото.

ОТВЕТНИКЪТ, в предоставената възможност, в рамките на законоустановения срок е подал отговор на ИМ/ОИМ/ по реда на чл.131 ГПК с вх.№ 232527/17.8.2023г.

Не оспорва наличието на застрахователно отношение между страните по посочената в ИМ застрх.полица, както и настъпилото застр.събитие в срока на застраховката. Не се оспорва, че е образувана щета №***** за нанесени щети на МПС Мазда CX-3 с рег.№ ***** в следствие на процесното ПТП.

Прави следните възражения – отказът е направен, защото водача на пострадалото МПС е причинил ПТП-то след като е употребил алкохол, затова съгласно т.27.3 от ОУ към застр.полица, съгласно която изрично са изключени от покритието на полицата и не подлежат на обезщетение щети, възникнали по причина или следствие на управление на МПС след употреба на алкохол и/или други упойващи вещества от водача на застрахованото МПС, употреба на алкохол от негова страна преди идването на контролните органи. Твърди се, че ответника не дължи плащане на обезщетение за настъпили щети, следствие управление на МПС след употреба на алкохол. Посочва се, че съгласно чл.408, ал.1, т.3 КЗ-„при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие”. В този смисъл се твърди, че неизпълнението на застрахователния договор от страна на застрахования е значително с оглед интереса на застрахователя.

Твърди се, че концентрацията на алкохол в кръвта към момента на настъпване на ПТП-то е била по-висока от тази, която се е съдържала в кръвта към момента на взимане на кръвната проба. От документите по делото се установява, че ПТП-то е настъпило в 20,30 часа, а протоколът от органите на полицията е съставен в 21,00 часа. Кръвната проба е била взета в период от време не по-рано от 22,00 часа, тоест близо 2 часа след настъпване на произшествието.

От изложеното по-горе може да се направи обосновано предположение, че към момента на възникване на ПТП водачът на застрахованото МПС е управлявал под въздействието на алкохол в кръвта с концентрация над 0,5 промила.

Оспорва се искането на ищеца за присъждане на законна лихва. Твърди се, че доколкото главният иск се явява неоснователен, то такива са и всички акцесорни искове, включително за присъждане на лихва.

Поради изложеното се иска отхвърляне на исковите претенции изцяло и да се присъдят сторените по делото разноски.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител по пълномощно, поддържа ИМ, като моли претенцията му да бъде уважена с присъждане на разноските по делото.

В открито съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител по пълномощно, оспорва ИМ, моли ищцовите претенции изцяло да се отхвърлят с решението на съда.

Съдът, като съобрази правилото на чл.12 и чл.235 ГПК, и като прецени събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства, по единично и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и съображенията на страните, както и нормативните актове уреждащи спорните отношения, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са приети като доказателства копия на следните писмени документи – Застраховка Каско МПС по ЗП №*****/20.7.2021г. за МПС Мазда CX-3 с рег.№ *****/л.5/; Протокол за ПТП №*****/от 7.2.2022г., в който за участник 1 е описано МПС Мазда CX-3 с рег.№ *****/л.6/; Общи условия на ответник към застраховка/л.7-13/; Протокол за химическо изследване от С.А.-София №20 от 8.2.2022г. за изследвано лице М. с проба от 027 промила/л.14/; Картон на Наказателно постановление №*****/от 14.2.2022г./л.15/; Свидетелство за регистрация на автомобил с рег.№ *****/л.16-17/; Пълномощно на водач на автомобил с рег.№ *****/л.18/; Фактура №*****/от 23.9.2022г. и копие на касов бон за сума 9490,85лв.с ДДС за автосервизни услуги за Мазда CX-3 *****/л.19/; предварителна калкулация по щета от Л.К.С./л.20-21/; Фактура №*****/от 23.9.2022г. и копие на касов бон за сума 9490,85лв.с ДДС за автосервизни услуги/л.22/; Списък на доверените сервизи към З.Л.И. актуален към дата 31.10.2022г./л.23-26/; Отказ на застрахователя за изплащане на застрахователно обезщетение с изх.№ 1227 от 26.2.2022г./л.27/; Молба към застрахователя за преразглеждане на решението по щета №*****/с вх. № 1348 от 7.2.2023г./л.28/; Отказ на застрахователя за изплащане на застрахователно обезщетение с изх. № 2123 от 28.2.2023г./л.29/; платежно за ДТ по сметка на СРС за ИМ/л.30/; пълномощно за адвокат на ищеца/л.31/; пълномощно за ответник/л.49/; Протокол за ПТП от 7.2.2022г./л.50/; преписката по щетата при ответника с № *****/л.77-95/.

По делото е назначена, изготвена и приета съдебна авто-техническа експертиза САТЕ/л.105-109/, която съдът кредитира като компетентно изготвена и в законоустановения срок съгласно чл.199 ГПК, която не е оспорена от страните. От заключението се установява, че щетите по процесното МПС Мазда CX-3 с рег.№ *****/в следствие на ПТП от 7.2.2022г. възлизат на стойност 2742,66 лева по опис-заключение по щета №*****/по пазарни цени. Ищеца е платил 9002,84 лв. за материали и труд за ремонтиране на същия автомобил.

По делото е назначена, изготвена и приета съдебна медицинска експертиза СМЕ/л.111-112/, която съдът кредитира като компетентно изготвена и в законоустановения срок съгласно чл.199 ГПК, която е оспорена от ищеца. От писменото заключение и от казаното от вещото лице в о.с.з. се установява, че водача М. е била с намалено внимание и промяна във възприятието, което е допринесло до това да допусне процесното ПТП-то, като това се дължи на установен етилов алкохол в кръвна проба от 0,27 промила на 7.2.2022г.

По делото е назначена, изготвена и приета съдебно химическа експертиза СХЕ/л.114-116/, която съдът кредитира като компетентно изготвена и в законоустановения срок съгласно чл.199 ГПК, която не е оспорена от страните. От писменото заключение и от казаното от вещото лице в о.с.з. се установява, че по делото няма конкретни данни в колко часа водача на МПС Мазда СХ-3 с рег.№ ***** е тествана от полицаите на място на ПТП-то с техническо средство за проверка на алкохол/дрегер/, нито в колко часа е взета кръвната проба. Все пак с оглед данните по делото ако употребата на алкохол е била спряна по-рано от 40 мин.преди случването на ПТП-то то алкохола е бил в процес на елиминиране, като би могло към 20,30ч. алкохола в кръвта на М.ова да е бил най-малко 0,65 промила. Поради липса на други необходими данни по делото, ако тя е спряла да употребява алкохол в период по-кратък от 30 мин.преди ПТП-то, то няма как да се даде заключение колко е била концентрацията на алкохола в кръвта към 20,30ч.

По искане на ищеца в о.с.з. проведено на 26.1.2024г. е разпитан водения свидетел Т.Д.Г./без дела и родство със страните/, близък приятел на водача М., която е управлявала МПС Мазда СХ-3 с рег.№ ***** преди и по време на процесното ПТП. Показанията съдът възприема в частта, в която съдържат данни за релевирани факти, базиращи се на непосредствени впечатления и не противоречат на приети за установени факти с оглед съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства. По отношение на показанията съдът прилага разпоредбата на чл.172 ГПК, като не ги кредитира, защото счита, че свидетеля вероятно е заинтересуван от изхода на делото, доколкото водачката/негова приятелка/ е упълномощена да управлява МПС Мазда СХ-3 с рег.№ ***** от управителя А.А.М. на ищцовата фирма/вероятно неин баща/, който е със същата фамилия.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните **правни изводи**:

По делото е безспорно, че МПС Мазда СХ-3 с рег.№ ***** е бил застрахован при ответника по имуществена застраховка „Каско“ към датата на събитието-ПТП от 7.2.2022г., като във връзка с претърпения инцидент и получените увреждания по застрахования автомобил, ищецът е подал заявление за изплащане на застрахователно обезщетение до ответника, била образувана преписка по щета № *****, по която застрахователят-ответник се е произнесъл с изричен отказ.

По делото няма спор между страните за механизъм на настъпване на ПТП-то на 7.2.2022г. Няма спор и за това, че ищеца е платил разходи за ремонт на МПС-то в размер на 9490,85лв.с ДДС в сервиз, като ответника е отказал напълно плащане по щетата.

Приложимата норма е чл.405, ал.1 КЗ, съгласно която при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Според чл.400, ал.1 КЗ за действителна застрахователна стойност се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество, а според ал.2 на същия текст за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

Съдът приема, че са налице всички предпоставки на визираната правна норма, а именно възникването на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ с предмет процесният автомобил, настъпването в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска и в причинна връзка с което са настъпили вреди на процесния лек автомобил. Доказан е и размер на вредите, настъпили в причинна връзка със застрахователното събитие, както и факта, че ищецът е платил сума от 9490,85лв.с ДДС.

Разпоредбите, уреждащи основанията за намаляване или отказ от плащане на застрахователно обезщетение в Кодекса за застраховането, в сила от 1.1.2016г., са тези на чл.363 и чл.364 КЗ - касаещи случаите на неточно обявяване на обстоятелства при сключване на застрахователния договор; чл.395 КЗ-свързана с неизпълнение задълженията на застрахования за предотвратяване и ограничаване на вредите; чл.403, ал.4 КЗ, касаеща отказа за заплащане на застрахователно обезщетение при умишлено неизпълнение на задължението за съобщаване; както и общата разпоредба на чл.408 КЗ, съгласно която застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само: при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования или застраховащия; при неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което е значително с оглед интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или в застрахователния договор, както и в други случаи, предвидени със закон. Общата разпоредба на чл.408 КЗ установява правилото, че основание за отказ за плащане на застрахователно обезщетение е само това неизпълнение на предвидени в застрахователния договор задължения, което е значително с оглед интереса на застрахователя.

Всъщност единствения спорен по делото въпрос е дали ответника е отказал законосъобразно да плати прилагайки чл.27, т.3 от ОУ към застраховката и дали водача на МПС Мазда CX-3 с рег.№ ***** М. е употребила алкохол преди да се случи процесното ПТП.

От събраните по делото доказателства, съдът достига до извод, че М. е употребила алкохол преди да се случи ПТП-то, защото това е довело до забавени реакции и именно затова не е пропуснала движещия се по пътя с предимство, като дори не е видяла, че има знак Б1. От протокол за химическо изследване №20/8.2.2022г. се установява, че в химическите проби на кръв от М. е била 0,27 промила към момента на вземане на пробата, т.е. дори да не са събрани безспорни по делото доказателства за това колко е било

количеството алкохол в кръвта към момента на процесното ПТП, безспорно се достига до извод, че М. е управлявала автомобила след употреба на алкохол, защото в кръвната й проба, която сама е пожелала да даде, а същата се два в рамките до 2 часа след ПТП, е имало наличие на алкохол, но стойностите не водят до носене на административна или наказателна отговорност.

Видно от представените ОУ на ответното дружество, приложими към момента на сключване на застрахователен договор и към момента на ПТП-то е, че в раздел „Общи изключения“, разпоредбата на чл.27.3, предвижда застрахователят да не дължи обезщетение за щети възникнали по причина на или вследствие на управление на МПС след употреба на алкохол и/или други упойващи вещества от водача на застрахованото МПС. Спор по приложимостта на общите условия в отношенията между страните по конкретния застрахователен договор също няма.

При това положение и в съответствие с възприетото по фактите се налага извода, че страните изначално са изключили от застрахователното покритие по сключените договори, щетите настъпили от ПТП, при което е установено, че водачът на застрахованите ППС е употребил алкохол, поради което и подобно събитие представлява изключен от договора риск. Подобни уговорки между страните са допустими и са в унисон с прогласената в чл. 9 ЗЗД договорна свобода между страните, които в случая са търговци. Този извод е в унисон и с възприетото в Решение № 224/20.07.2015 г., по т.д. № 4554/2013 г., ча ВКС, I ТО. В Решението е казано, че „застрахователният риск е съществен елемент от застрахователното правоотношение. Според приетото в правната теория и съдебна практика, застрахователният риск е обективно съществуваща възможност от увреждане на определено имуществено или неимуществено благо. В зависимост от вероятността да настъпи застрахователното събитие, от степента на риска, застрахователят определя размера на застрахователната премия, застрахователната сума, времетраенето на договора. Затова законът - чл.188 КЗ, задължава кандидата за застраховане да обяви на застрахователя всички известни му обстоятелства, които имат съществено значение за естеството и размера на риска. С оглед свободата на договаряне - чл.9 ЗЗД, страните могат да постигнат съгласие кои рискове се покриват от застрахователния договор и за кои застрахователят не поема застрахователна закрила. Изключени рискове са тези, за които застрахователят отнапред обявява на застрахования, че не поема задължение за обезвреда на причинените на застрахования вреди при настъпване на застрахователно събитие изобщо или ако не бъдат изпълнени допълнителни условия. Тъй като общите условия на застрахователя обвързват с клаузите си застрахования, законът поставя изисквания към съдържанието на общите условия. Те трябва да определят ясно и недвусмислено: покритите и изключените рискове; условията за плащане на премията от застрахования и последиците от неплащането или неточното плащане; задълженията на застрахователя и на застрахования при настъпване на застрахователното събитие и за неговото доказване; обстоятелствата, свързани с промяна на застрахователното правоотношение. При несъгласие на застрахования с Общите условия на съответния застраховател в частта относно клаузите за изключени рискове, застрахованият няма

задължение да приеме тези условия, нито да сключи застрахователен договор при условия, които не приема. Неприемането на отделни клаузи от общите условия, трябва да бъде изрично заявено от кандидата за застраховане, в противен случай той е обвързан от тях, по силата на чл.186, ал.1, изр. първо КЗ, ако с подписа си е удостоверил, че ги приема.“

Още в Решението е прието, че „общата разпоредба за отказ да се извърши застрахователно плащане при имуществени застраховки се съдържа в чл. 211 КЗ: при умишлено увреждане, при неизпълнение на задължение по застрахователния договор, което е значително с оглед на интереса на застрахователя и е било предвидено в закон или застрахователния договор.

Разпоредбата се прилага за сключени договори за застраховка и настъпило застрахователно събитие за покрит риск. От горното следва, че когато в Общите условия страните са посочили ясно задълженията на застрахования, покритите рискове и изключенията от покритие, при наличието на обстоятелства, които водят до приложение на уговорените изключени рискове, застрахователят няма задължение за изплащане на застрахователно обезщетение. В този случай чл.211 КЗ не следва да намира приложение при уреждане на застрахователни правоотношения за събития, които не са застрахователни, поради изключването им от застрахователно покритие по волята на страните.“.

При което по поставеният правен въпрос е възприет следния отговор: „Застрахователят по имуществена застраховка не дължи на застрахования застрахователно обезщетение за непокрит с договора застрахователен риск, както и когато в Общите условия е уговорено, че застрахователят покрива риск също, ако при сключване на застрахователния договор са изпълнени определени условия - напр. заплащане на допълнителна премия и издаден добавък ”.

Посоченото разрешение макар и възприето при действието на КЗ/отм.от 1.1.2016г./ следва да намери приложение и при действащия КЗ и се споделя от настоящият състав на СРС, тъй като в него също са конкретизирани случаите при които застрахователят може да откаже изплащане на дължимо застрахователно обезщетение.

Поради изложеното претенцията за обезщетение по застраховка Каско на МПС на ищеца е неоснователна и следва да се отхвърли.

Поради отхвърляне на иска, следва да се отхвърли и претенцията за заплащане на законна лихва за забава, защото ответникът въобще не е изпаднал в забава.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.3 ГПК, в съответствие с направеното искане на ответника, следва да се присъдят и разноски в настоящото производство съобразно събраните доказателства, като съдът присъжда сумата от **700,00 лева**, от които 100,00 лв.за юр.к.възнаграждение, 600,00 лв. платен депозити за САТЕ и СХЕ.

И двете страни са представили списък по чл.80 ГПК - л.118 от ищеца и л.123-от ответника, които са приети от съда.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените искове от ищец Е.А., ЕИК *****, с адрес гр.София, *****, **срещу ответник** З.Л.И., ЕИК *****, с адрес гр.София, *****, за осъждане на ответника **да заплати** на ищеца, **СЛЕДНИТЕ СУМИ – 9490,85 лева/лв./**, представляваща неизплатено застрахователно обезщетение по застрахователна полица „каска“ №***** от 20.7.2021г. (със срок на покритие от 21.7.2021г. до 20.7.2022г.) по Щета № ***** за нанесени щети на МПС Мазда СХ-3 с рег.№ *****, в следствие повреди при движение по вина на водача, по покрит застрахователен риск, ведно със законната лихва върху тази сума за период от датата на подаване на исковата молба в съда – 26.5.2023г. до окончателното изплащане на сумата, както и законна лихва от 26.2.2022г./дата на отказ на ответника за изплащане на обезщетение/ до датата на подаване на исковата молба в съда – 26.5.2023г., *на основание чл.405, ал.1 КЗ и чл.86 ЗЗД.*

ОСЪЖДА Е.А., ЕИК *****, с адрес гр.София, *****, **да заплати на** З.Л.И., ЕИК *****, с адрес гр.София, *****, **СУМАТА от 700,00 лева**, представляваща сторени разноси пред СРС от ответник, *на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК.*

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от уведомяването на страните със съобщение за изготвянето и обявяването му.

ПРЕПИС да се изпрати на страните ведно със съобщение!

Съдия при Софийски районен съд: _____